TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2025. gada 23. janvārī*

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 4. pants – Apzīmējumi, kas var veidot Eiropas Savienības preču zīmi – Taktila novietojuma preču zīmes, kurā attēlota cilindriska sanitārtehnikas sastāvdaļa, reģistrācijas pieteikums – 7. pants – Absolūti atteikuma pamati – Pienākums vispirms izvērtēt Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto atteikuma pamatu – Neesamība – Regula (ES) 2017/1001 – 72. panta 3. punkts – Vispārējās tiesas pilnvaras grozīt apelācijas padomes lēmumu – Robežas

Lietā C-93/23 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2023. gada 17. februārī iesniedzis

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), ko pārstāv *D. Hanf*, *T. Klee* un *E. Markakis*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

otra lietas dalībniece –

Neoperl AG, Reinaha [*Reinach*] (Šveice), ko pārstāv *C. Mertzlufft-Paufler*, *M. Nielen* un *C. Schrempp*, *Rechtsanwälte*,

prasītāja pirmajā instancē,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda piektās palātas priekšsēdētāja pienākumus, ceturtās palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], tiesneši J. Regans [*E. Regan*], Z. Čehi [*Z. Csehi*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

ģenerāladvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2024. gada 12. septembra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) ar apelācijas sūdzību lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedumu *Neoperl/EUIPO* (Cilindriskas sanitārtehnikas sastāvdaļas attēlojums) (T-487/21, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2022:780), ar kuru tā atcēla *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2021. gada 3. jūnija lēmumu lietā R 2327/2019-5 attiecībā uz taktila novietojuma preču zīmes, kurā attēlota cilindriska sanitārtehnikas sastāvdaļa, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 207/2009

2 Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regulu (ES) 2015/2424 (OV 2015, L 341, 21. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 207/2009"), 4. pantā "Apzīmējumi, kas var būt [Eiropas Savienības] preču zīme" ir noteikts:

"[Eiropas Savienības] preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, jo īpaši no vārdiem – tostarp personvārdiem –, modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka tās ir atšķiramas starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem."

3 Regulas Nr. 207/2009 7. pantā "Absolūta atteikuma pamatojums" ir paredzēts:

"1. Nereģistrē:

a) apzīmējumus, kas neatbilst 4. panta prasībām;

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku un citas preču un pakalpojumu īpašības;

d) preču zīmes, kas ir tikai apzīmējumi vai norādes, kuras ir kļuvušas parastas sarunvalodā vai tirdzniecības *bona fide* un iedibinātajā praksē;

e) apzīmējumus, kas sastāv tikai un vienīgi no:
   i) formas vai citas iezīmes, kura izriet no pašu preču būtības;
   ii) preču formas vai citas iezīmes, kura ir vajadzīga tehniska efekta iegūšanai;
   iii) formas vai citas iezīmes, kura preces apvelta ar būtisku vērtību;

f) preču zīmes, kas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai vai vispārpieņemtiem morāles principiem;

g) preču zīmes, kas pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību, piemēram, par preču vai pakalpojuma īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi;

h) ko nav atļāvušas kompetentas iestādes un kas jānoraida atbilstoši Parīzes Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, [kas parakstīta Parīzē 1883. gada 20. martā, pēdējo reizi pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. sēj., Nr. 11851, 305. lpp.; turpmāk tekstā – "Parīzes konvencija")], 6.b pantam;

i) preču zīmes, kas ietver simbolus, emblēmas vai ģerboņus, kurus neaptver Parīzes Konvencijas 6.b pants un kuri ir īpašu sabiedrības interešu lokā, ja vien attiecīgās iestādes nav piekritušas tās reģistrēt;

j) preču zīmes, kas nav reģistrējamas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesībām vai starptautiskiem nolīgumiem, kuros Savienība vai attiecīgā dalībvalsts ir līgumslēdzēja puse, un kuri paredz cilmes vietas nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību;

k) preču zīmes, kas nav reģistrējamas saskaņā ar tiem Savienības tiesību aktiem vai starptautiskiem nolīgumiem, kuros Savienība ir līgumslēdzēja puse un kuri paredz tradicionālo apzīmējumu attiecībā uz vīnu aizsardzību;

l) preču zīmes, kas nav reģistrējamas saskaņā ar tiem Savienības tiesību aktiem vai starptautiskiem nolīgumiem, kuros Savienība ir līgumslēdzēja puse un kuri paredz garantēto tradicionālo īpatnību aizsardzību;

m) preču zīmes, kuras sastāv no kādas agrākas augu šķirnes nosaukuma, kas ir reģistrēts saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai valsts tiesībām vai starptautiskiem nolīgumiem, kuros Savienība vai attiecīgā dalībvalsts ir līgumslēdzēja puse, kuros ir paredzēta augu šķirņu aizsardzība, vai kuras savos būtiskajos elementos šādu augu šķirnes nosaukumu atveido un kuras attiecas uz to pašu šķirni vai uz tai tuvi radniecīgu sugu.

[..]"

4 Šīs regulas 26. panta "Nosacījumi, kādiem jāatbilst pieteikumiem" 1. punkta d) apakšpunktā un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Pieteikums par [Eiropas Savienības] preču zīmi ietver:

[..]

d) preču zīmes atveidojumu.

[..]

3. [Eiropas Savienības] preču zīmes reģistrācijas pieteikumam jāatbilst nosacījumiem, kas noteikti 162. panta 1. punktā minētajā īstenošanas regulā [..]."

Regula (ES) 2017/1001

5 Regula Nr. 207/2009 no 2017. gada 1. oktobra ir atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

6 Regulas 2017/1001 31. panta "Nosacījumi, kādiem jāatbilst pieteikumiem" 1. punkta d) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Pieteikums par [Eiropas Savienības] preču zīmi ietver:

[..]

d) preču zīmes atveidojumu, kas atbilst 4. panta b) punktā paredzētajām prasībām.

[..]

3. Papildus 1. un 2. punktā minētajiem nosacījumiem [Eiropas Savienības] preču zīmes pieteikums atbilst formālajiem nosacījumiem, kas izklāstīti šajā regulā un saskaņā ar to pieņemtajos īstenošanas aktos. Ja minētajos nosacījumos paredzēts, ka preču zīmi atveido elektroniski, izpilddirektors var noteikt šādas elektroniskās datnes formātus un maksimālo lielumu."

7 Regulas 2017/1001 41. panta "Iesniegšanas nosacījumu pārbaude" 1., 2. un 4. punktā ir paredzēts:

"1. [*EUIPO*] izskata, vai:

[..]

b) [Eiropas Savienības] preču zīmes pieteikums atbilst 31. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem un prasībām;

[..].

2. Ja pieteikums par [Eiropas Savienības] preču zīmi neatbilst 1. punktā minētajiem nosacījumiem, [*EUIPO*] lūdz pieteikuma iesniedzējam novērst trūkumus vai samaksāt nepieciešamo summu divos mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas.

[..]

4. Ja noteiktajā termiņā trūkumi, kas konstatēti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, netiek novērsti, [*EUIPO*] pieteikumu noraida."

8 Šīs regulas 71. pantā "Lēmumi attiecībā uz apelācijām" ir noteikts:

"1. Pēc apelācijas pārbaudes attiecībā uz pieņemšanu izskatīšanai Apelācijas padome lemj par apelāciju. Padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai.

2. Ja Apelācijas padome nodod lietu tālākai izskatīšanai tai instancei, par kuras lēmumu apelācija iesniegta, šai instancei ir saistošs Apelācijas padomes *ratio decidendi*, ciktāl lietas fakti ir tie paši.

3. Apelācijas padomes lēmumi stājas spēkā tikai no 72. panta 5. punktā minētā termiņa beigām vai, ja minētajā laikā ir celta prasība Vispārējā tiesā, no šādas prasības noraidīšanas brīža vai no brīža, kad Tiesā iesniegta apelācija par Vispārējās tiesas lēmuma noraidīšanu [kad ir noraidīta Tiesā iesniegta apelācija par Vispārējās tiesas lēmumu]."

9 Saskaņā ar minētās regulas 72. pantu "Prasības Tiesā":

"1. Pret Apelācijas padomju lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Vispārējā tiesā.

2. Prasību var celt, pamatojoties uz nekompetenci, būtiska procesuāla pārkāpuma, Līguma vai šīs regulas pārkāpumu vai kāda tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu, vai pilnvaru pārsniegšanu.

3. Vispārējai tiesai ir piekritība anulēt vai izmainīt apstrīdēto lēmumu.

4. Prasību var celt jebkura lietas izskatīšanas procesā Apelācijas padomē iesaistīta puse, ko nelabvēlīgi ietekmējis padomes lēmums.

5. Prasību Vispārējā tiesā ceļ divu mēnešu laikā pēc Apelācijas padomes lēmuma izziņošanas brīža.

6. [*EUIPO*] veic nepieciešamos pasākumus, lai ievērotu Vispārējās tiesas spriedumu vai gadījumā, ja par minēto spriedumu iesniegta apelācija, Tiesas spriedumu."

10 Šīs pašas regulas 94. pantā "[*EUIPO*] lēmumi un paziņojumi" ir paredzēts:

"1. [*EUIPO*] lēmumos norāda to pamatojumu. To pamatā ir tikai tādi pamatojumi vai pierādījumi, par kuriem attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja izteikt savus apsvērumus. [..]

[..]"

11 Regulas 2017/1001 95. pantā "Faktu pārbaude, ko [*EUIPO*] veic pēc savas iniciatīvas" ir noteikts:

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā [*EUIPO*] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, [..].

[..]"

12 Šīs regulas 159. pantā "Kompetence" ir paredzēts:

"Lēmumu pieņemšanai saistībā ar šajā regulā noteiktajām procedūrām ir kompetenti:

a) pārbaudītāji;

b) iebildumu nodaļas;

c) struktūrvienība, kas atbilst par Reģistru;

d) anulēšanas nodaļas;

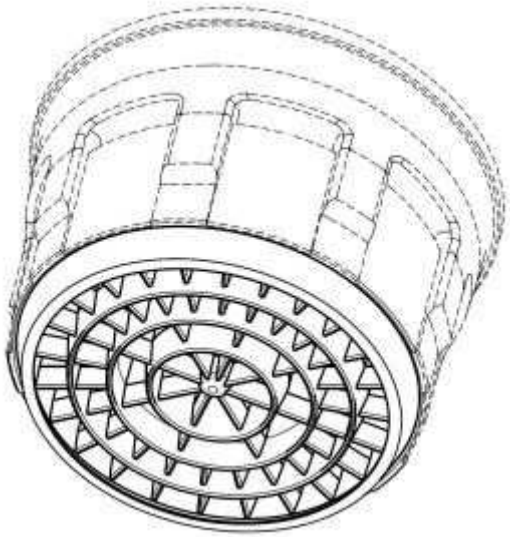
e) Apelācijas padomes;

f) citas vienības vai personas, ko šajā sakarā iecēlis izpilddirektors.”

Tiesvedības priekšvēsture

13 Tiesvedības priekšvēsture izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 2.–11. punktā, un šīs tiesvedības vajadzībām to var apkopot šādi.

14 *Neoperl AG* 2016. gada 1. septembrī saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009 iesniedza *EUIPO* Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu šādam apzīmējumam:

15 Šajā pieteikumā attiecīgais apzīmējums tika kvalificēts kā “taktila novietojuma preču zīme” un aprakstīts šādi:

“Preču zīme ir taktila novietojuma preču zīme. Aizsardzība tiek lūgta izstrādājumam, kura vienā malā ir ūdens novadīšanai domāts ievietojams cilindrisks sanitārtehnikas elements, kas ir vērsts uz ārpusi un atrodas uz neelastīgas pamatnes; šis izstrādājums ir izgatavots no apļveida, koncentriskām un dažus milimetrus augstām elastīgām plāksnītēm, kas izvietotas uz visas malas; elastīgās plāksnītes ir deformējamas, spiežot pirkstu pret pamatni un paralēli tai. Pārējai ievietojamā elementa kontūrai, kas attēlojumā ir punktēts, netiek lūgta aizsardzība.”

16 Reģistrācijai pieteiktās preces atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām ietilpst 11. klasē un atbilst šādam aprakstam: “ievietojami sanitārtehnikas elementi, tostarp strūklas regulatori, strūklas veidotāji”.

17 Par minēto reģistrācijas pieteikumu tika iesniegti iebildumi, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 26. panta 1. punkta d) apakšpunktā (tagad – Regulas 2017/1001 31. panta 1. punkta d) apakšpunkts), aplūkojot to kopsakarā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), 9. noteikuma 3. punkta a) apakšpunktu (tagad – Regulas 2017/1001 41. panta 2. punkts), paredzētajiem formālajiem reģistrācijas atteikuma pamatiem, ņemot vērā, ka "parasti [*EUIPO*] nereģistrē taktilās preču zīmes". Tādēļ prasītājai tika ieteikts reģistrācijai pieteikto preču zīmi kvalificēt kā "novietojuma preču zīmi".

18 Ar 2016. gada 22. decembra vēstuli *Neoperl* atteicās mainīt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes kvalifikāciju un šajā ziņā vēlreiz apstiprināja savu vēlmi saglabāt kvalifikāciju "taktila novietojuma preču zīme", kā arī apstiprināja tai pievienoto aprakstu, kas izklāstīts šī sprieduma 15. punktā.

19 Ar 2019. gada 11. oktobra lēmumu pārbaudītāja formālu iemeslu dēļ noraidīja reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 41. panta 4. punktu, it īpaši – aplūkojot to kopsakarā ar šīs regulas 4. pantu un 31. panta 3. punktu, jo būtībā pieteikums, kas attiecas uz taktilas preču zīmes reģistrāciju, nav pietiekami precīzs šo tiesību normu izpratnē.

20 2019. gada 16. oktobrī *Neoperl* iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par pārbaudītājas lēmumu.

21 Ar referenta 2020. gada 3. augusta paziņojumu *EUIPO* Apelācijas piektā padome norādīja *Neoperl*, ka neatkarīgi no tā, vai attiecīgā apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums atbilst vai neatbilst Regulas 2017/1001 31. panta prasībām, tā uzskata, ka šajā lietā nozīme ir minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajam absolūtajam atteikuma pamatam un ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas šīs iepriekš minētās tiesību normas izpratnē.

22 2021. gada 3. martā *Neoperl* iesniedza apsvērumus par 2020. gada 3. augusta paziņojumu.

23 Apstrīdētajā lēmumā *EUIPO* Apelācijas padome uzskatīja, ka apzīmējumam, ko lūdz reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi, nav atšķirtspējas Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, un apelācijas sūdzību noraidīja.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 10. augustā, *Neoperl* cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

25 Prasības pamatošanai *Neoperl* izvirzīja divus pamatus. Pirmajā pamatā saistībā ar Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu *Neoperl* būtībā norādīja, ka Apelācijas padome nav pietiekami ņēmusi vērā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes īpatnības. *Neoperl* no tā secināja, ka pretēji tam, ko uzskatījusi Apelācijas padome, attiecīgajam apzīmējumam piemīt atšķirtspēja.

26 Otrajā pamatā saistībā ar Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkta pirmā teikuma pārkāpumu *Neoperl* būtībā uzsvēra, ka, lai gan Apelācijas padome apgalvo, ka attiecīgā apzīmējuma radītais taktilais iespaids tikai nedaudz atšķiras no tradicionālas neelastīgas struktūras radītā iespaida, tā nav sniegusi pietiekamus pierādījumus šī apgalvojuma pamatošanai, lai gan tai ir pienākums pēc savas iniciatīvas veikt šādu faktu pārbaudi tad, kad tā izvērtē absolūtus atteikuma pamatus.

27 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 14.–17. punktā ir formulējusi sākotnējos apsvērumus par strīdam piemērojamām tiesību normām.

28 Pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija norādījusi, ka attiecīgā apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums, proti, 2016. gada 1. septembris, ir izšķirošs, lai noteiktu absolūto atteikuma pamatu esamības pārbaudei piemērojamās materiālās tiesību normas, tā uzskatīja, ka strīdu regulē Regulas Nr. 207/2009 materiālās tiesību normas, tātad attiecīgā gadījumā materiālās tiesību normas, kuras izriet no grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu 2015/2424.

29 Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir precizējusi: Regulas 2015/2424 4. pants paredz, ka šī regula stājas spēkā 2016. gada 23. martā, bet dažas Regulas Nr. 207/2009 tiesību normas, tostarp 4. pants un 26. panta 3. punkts, tiks piemērotas tikai no 2017. gada 1. oktobra.

30 Vispārējā tiesa uzskatīja, ka līdz ar to izskatāmajā lietā kā materiālās tiesību normas ir piemērojams Regulas Nr. 207/2009 4. pants un 26. panta 3. punkts redakcijā, kas bija piemērojama pirms grozījumiem ar Regulu 2015/2424, kā arī Regulas Nr. 207/2009 7. pants. Tā ir piebildusi, ka tomēr attiecībā uz pēdējo minēto tiesību normu Regulas Nr. 207/2009 piemērošana *ratione temporis* neizraisa citādu rezultātu šīs prasības izskatīšanai, jo grozījumi, kas izdarīti ar Regulu 2015/2424, neattiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta noteikumiem, kuriem vienīgajiem ir nozīme šīs prasības izskatīšanā. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tāpēc šajā lietā materiālo tiesību normu ziņā apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padomes un *Neoperl* prasības pieteikumā izdarītās atsauces uz Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu jāsaprot kā tādas, kas faktiski attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo abu pēdējo minēto tiesību normu saturs ir identisks.

31 Visbeidzot, Vispārējā tiesa ir precizējusi, ka, tā kā procesuālās tiesību normas parasti sāk piemērot to spēkā stāšanās datumā, šo strīdu regulē Regulas 2017/1001 procesuālās tiesību normas, kas bija spēkā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī.

32 Izvērtējot prasību, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 20.–22. punktā būtībā vispirms ir atgādinājusi, ka pārbaudītāja ir noraidījusi attiecīgā apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 41. panta 4. punktu, un ka Apelācijas padome bija nolēmusi izvērtēt vienīgi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto absolūto reģistrācijas atteikuma pamatu, norādot, ka nav nozīmes jautājumam, vai attiecīgā apzīmējuma reģistrācija jāatsaka arī atbilstoši Regulas 2017/1001 41. panta 4. punktam, aplūkojot to kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 4. pantu (tagad – Regulas 2017/1001 4. pants), vai atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktam, jo pietiek ar to, ka attiecībā uz šo reģistrāciju pastāv minētajā 7. panta 1. punktā paredzētais atteikuma pamats.

33 Pirmkārt, Vispārējā tiesa, balstoties uz pārsūdzētā sprieduma 20.–49. punktā izklāstītajiem motīviem, pēc savas iniciatīvas ir izvirzījusi pamatu saistībā ar likuma piemērošanas jomas pārkāpumu.

34 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 24. punktā vispirms ir atgādinājusi, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, lai gan Savienības tiesa var izvirzīt noteiktus pamatus pēc savas iniciatīvas un patiesībā šādi ir jārīkojas, pamatu saistībā ar apstrīdētā lēmuma tiesiskumu pēc būtības šī tiesa var izvērtēt vienīgi tad, ja to ir izvirzījis apelācijas sūdzības iesniedzējs, bet izskatāmajā lietā tas tā nav. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 25. punktā ir piebildusi, ka saskaņā ar šo judikatūru

Savienības tiesa, kurai jālemj tikai par lietas dalībnieku prasījumiem – un šie dalībnieki nosaka strīda robežas –, nevar būt ierobežota vienīgi ar argumentiem, kurus tie izvirzījuši savu prasījumu pamatošanai, pretējā gadījumā atbilstošā situācijā tai savu nolēmumu nāktos balstīt uz kļūdainiem juridiskiem apsvērumiem. Pārsūdzētā sprieduma 26. punktā Vispārējā tiesa no tā ir secinājusi, ka Savienības tiesai ir iespēja un attiecīgā gadījumā pienākums pēc savas iniciatīvas izvirzīt atsevišķus pamatus par iekšējo tiesiskumu. Pārsūdzētā sprieduma 27. punktā Vispārējā tiesa, uzskatot, ka pamats saistībā ar likuma piemērošanas jomu ir absolūts pamats, ir nospriedusi, ka tai tas ir jāizvērtē pēc savas iniciatīvas. Proti, Vispārējā tiesa ir uzsvērusi, ka tā nepildītu savu tiesiskuma aizsardzības uzdevumu, ja tā atturētos norādīt – pat ja lietas dalībnieki to nav apstrīdējuši –, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts, balstoties uz normu, kura šajā gadījumā nav piemērojama, un ja līdz ar to attiecībā uz tās izskatīšanā esošo strīdu tai būtu jālemj, pašai piemērojot šādu normu.

35 Turpinot – Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 38. punktā netieši ir konstatējusi, ka Apelācijas padome nav ņēmusi vērā Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomu, uzskatot, ka tā ir kļūdījusies, pirms šīs regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārbaudes neizvērtēdama, vai reģistrācijai kā Eiropas Savienības preču zīme pieteiktais apzīmējums atbilst minētās regulas 4. pantā izklāstītajiem nosacījumiem, tostarp – vai tas var tikt attēlots grafiski un vai līdz ar to tā reģistrācija ir jāatsaka atbilstoši minētā 7. panta 1. punkta a) apakšpunktam. Proti, tāpēc, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu nereģistrē "preču zīmes", kurām nav atšķirtspējas, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 36. punktā uzskatīja: lai apzīmējumu varētu reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi, tā atšķirtspēju var izvērtēt tikai tad, kad ir konstatēts, ka tas veido preču zīmi šīs regulas 4. panta izpratnē, proti, no brīža, kad ir konstatēts, ka to var attēlot grafiski.

36 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 50.–61. punktā ir izvērtējusi, vai izskatāmajā lietā attiecīgais apzīmējums atbilst Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajiem noteikumiem un līdz ar to – vai var piemērot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstīto absolūto atteikuma pamatu.

37 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 57. punktā ir norādījusi, ka reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma radītais taktilais iespaids precīzi un pilnībā neizriet no šī apzīmējuma grafiskā attēlojuma kā tāda, bet labākajā gadījumā no tam pievienotā apraksta. Tādējādi Vispārējās tiesas ieskatā šis apraksts nesekmē aizsardzības, kas lūgta atbilstoši preču zīmju tiesībām Tiesas judikatūras izpratnē, priekšmeta un apjoma precizēšanu, bet, gluži pretēji, var radīt šaubas par šī grafiskā attēlojuma priekšmetu un apjomu, ciktāl ar to tiek mēģināts paplašināt lūgtās aizsardzības priekšmetu. Tāpēc pārsūdzētā sprieduma 58. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka attiecīgais apzīmējums neatbilst Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajiem nosacījumiem un ka tā reģistrācijai ir piemērojams šīs regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais absolūtais atteikuma pamats.

38 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 60. punktā no tā ir secinājusi, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu nevarēja piemērot, vērtējot attiecīgā apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un ka attiecīgi Apelācijas padome nevarēja tiesiski piemērot šo tiesību normu, lai pieņemtu apstrīdēto lēmumu.

39 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku apelācijas instancē prasījumi

40 Ar procesuālo dokumentu, kas iesniegts tajā pašā datumā kā šī apelācijas sūdzība, *EUIPO* saskaņā ar Tiesas Reglamenta 170.a panta 1. punktu lūdza pieļaut tā apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58.a panta trešajai daļai.

41 Ar 2023. gada 11. jūlija rīkojumu *EUIPO/Neoperl* (C-93/23 P, EU:C:2023:601) apelācijas sūdzība tika pieļauta.

42 *EUIPO* prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– noraidīt prasību, kas vērsta pret apstrīdēto lēmumu; un

– piespriest katram lietas dalībniekam savus tiesāšanās izdevumus segt pašam.

43 *Neoperl* prasījumi Tiesai ir šādi:

– apmierināt apelācijas sūdzību daļā, kurā lūgts atcelt pārsūdzēto spriedumu, un pārējā daļā to noraidīt;

– pasludināt pārsūdzēto spriedumu par atceltu, balstoties uz to, ka nav ņemts vērā tās izvirzītais pamats par to, ka *EUIPO* ir pārkāpis Regulas 2017/1001 71. panta 1. punktu, aplūkojot to kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu un Regulas 2017/1001 94. panta 1. punktu;

– nodot lietu atpakaļ *EUIPO*, lai tas pirmo reizi izvērtē Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētos nosacījumus, aplūkojot to kopsakarā ar šīs regulas 4. pantu; un

– piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

44 *EUIPO* apelācijas sūdzības pamatošanai izvirza vienu vienīgu pamatu.

Lietas dalībnieku argumenti

45 *EUIPO*, pamatojot apelācijas sūdzību, izvirza vienu vienīgu pamatu saistībā ar Regulas 2017/1001 72. panta 3. punkta pārkāpumu. Vienīgajam pamatam ir divas daļas.

46 Vienīgā pamata pirmajā daļā *EUIPO* Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir pārkāpusi Regulas 2017/1001 72. panta 3. punktā noteiktās kompetences robežas, pēc savas iniciatīvas un pretēji *Neoperl* prasījumiem izvērtējot absolūta atteikuma pamatu, kas ietverts Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā, aplūkojot to kopsakarā ar pēdējās minētās regulas 4. pantu. Konkrēti, *EUIPO* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 47. punktā kļūdaini ir nospriedusi, ka jautājums, vai attiecīgais apzīmējums atbilst Regulas Nr. 207/2009 4. pantā paredzētajiem nosacījumiem, tostarp nosacījumam par spēju tikt attēlotam grafiski, ir

"sākotnējais jautājums", kura atrisināšana nepieciešama, lai veiktu izvērtējumu par prasības pamatiem saistībā ar šīs regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpumu.

47 Šī pamata otrajā daļā *EUIPO* Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir pārkāpusi Regulas 2017/1001 72. panta 3. punktā noteiktās kompetences robežas, pati lemjot par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertā absolūtā atteikuma pamata būtiskajiem nosacījumiem, kurus Apelācijas padome nepārprotami nav izvērtējusi, pārsūdzētā sprieduma 50.–58. punktā tās vietā faktiski atceldama un grozīdama apstrīdēto lēmumu, vienlaikus apstiprinot šī lēmuma rezolutīvās daļas pamatotību.

48 Vispirms – šādi, prettiesiski grozīdama apstrīdēto lēmumu, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Apelācijas padomei piešķirto sākotnējo kompetenci izvērtēt tajā iesniegto apelācijas sūdzību, kādu tai noteicis Savienības likumdevējs. Turpinot – tā esot apdraudējusi ne tikai Apelācijas padomes īpašās sākotnējās pilnvaras neaprobežoties ar pārbaudītājas lēmuma kontroli (Regulas 2017/1001 71. panta 1. punkta otrā teikuma otrā alternatīva), bet arī attiecīgā gadījumā īstenot pārbaudītājas pilnvaras (Regulas 2017/1001 71. panta 1. punkta otrā teikuma pirmā alternatīva), kas tostarp ietver iespēju veikt padziļinātu vai pilnīgāku to faktu analīzi, kurus pārbaudītāja vēl nav izvērtējusi. Visbeidzot – Vispārējā tiesa esot kaitējusi tiesiskajai aizsardzībai, ko Savienības likumdevējs garantējis prasītājai pirmajā instancē.

49 Katrā ziņā pārsūdzētajā spriedumā esot pieļauta "iekšēja pretruna", kas *EUIPO* liedzot iespēju to izpildīt. Šī pretruna balstoties uz faktu, ka Vispārējā tiesa nav ne formāli grozījusi apstrīdēto lēmumu, ne noraidījusi prasību, lai gan, aizstājot šī lēmuma juridisko pamatojumu, tā ir tieši apstiprinājusi lēmuma rezolutīvās daļas pamatotību.

50 *Neoperl* iebildumu rakstā neapstrīd *EUIPO* izvirzītā vienīgā pamata – saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas 2017/1001 72. panta 3. punktu, – pamatotību. Tā, *Neoperl* līdzīgi kā *EUIPO* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi šajā tiesību normā noteiktās kompetences robežas, uzskatīdama sevi par reāli kompetentu, lai pati pirmoreiz veiktu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta, aplūkojot to kopsakarā ar pēdējās minētās regulas 4. pantu, izvērtējumu un lai Apelācijas padomes vietā lemtu pēc būtības. *Neoperl* pievienojas arī *EUIPO* argumentiem attiecībā uz apdraudējumu Savienības likumdevēja garantētajai tiesiskajai aizsardzībai, uzskatot, ka Vispārējās tiesas secinājumi, kas izklāstīti pārsūdzētā sprieduma 47.–58. punktā, nodara kaitējumu tās tiesībām tikt uzklausītai. Tāpēc pārsūdzētais spriedums esot jāatceļ un lieta jānodod atpakaļ *EUIPO*, lai tas pats pilnībā izvērtētu Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu, aplūkojot to kopsakarā ar šīs regulas 4. pantu.

51 Savukārt attiecībā uz saistību starp Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu *Neoperl* uzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā pamatoti būtībā ir konstatējusi, ka šo absolūto atteikuma pamatu izvērtējumā jāievēro secība tādējādi, ka vispirms jāizvērtē pirmās tiesību normas piemērošanas nosacījumi.

52 *EUIPO* replikas rakstā apstrīd *Neoperl* argumentāciju par šādas secības esamību, kādā izvērtējami Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzētie absolūtie atteikuma pamati, būtībā apgalvojot, ka no šīs tiesību normas formulējuma, sistēmas un mērķa nevar tikt secināts, ka tās b) apakšpunktā paredzētā atteikuma pamata izvērtējums un piemērošana noteikti nozīmē to, ka vispirms izvērtējams un piemērojams minētās tiesību normas a) apakšpunktā paredzētais atteikuma pamats.

53 *Neoperl* atbildes rakstā uz repliku uzsver: lai gan tā līdzīgi *EUIPO* uzskata, ka pārsūdzētais spriedums pārkāpj Regulas 2017/1001 72. panta 3. punktu un ka attiecīgi tas ir jāatceļ, tās ieskatā strīds pilnībā nav izskatāmā stāvoklī.

Tiesas vērtējums

54 Vispirms jānorāda, ka attiecīgā apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts 2016. gada 1. septembrī. Līdz ar to strīdu regulē, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 materiālās tiesību normas un, otrkārt, Regulas 2017/1001 procesuālās tiesību normas (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2024. gada 20. jūnijs, *EUIPO/Indo European Foods*, C-801/21 P, EU:C:2024:528, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par vienīgā pamata pirmo daļu

55 Sākumā jāatgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a)–m) apakšpunktā ir uzskaitīti apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas atteikuma absolūtie pamati.

56 Pat ja ir iespējama vairāku šo pamatu līdztekus piemērošana, šajā tiesību normā uzskaitītie absolūtie atteikuma pamati ir autonomi, jo katrs no šiem pamatiem ir neatkarīgs no citiem un katrs jāizvērtē atsevišķi (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2003. gada 8. aprīlis, *Linde* u.c., no C-53/01 līdz C-55/01, EU:C:2003:206, 67. punkts, un 2015. gada 16. septembris, *Société des Produits Nestlé*, C-215/14, EU:C:2015:604, 46. punkts).

57 Izskatāmajā lietā Vispārējā tiesa, salīdzinot Regulas Nr. 207/2009 4. pantu, kurā veikta atsauce uz attiecīgā apzīmējuma grafisko attēlojumu, ar šīs regulas 7. pantu, ir secinājusi, ka jānošķir termins "apzīmējums" un termins "preču zīme". Attiecīgi pārsūdzētā sprieduma 36. punktā Vispārējā tiesa, pamatojoties uz 2021. gada 6. oktobra sprieduma *M/S. Indeutsch International/EUIPO – 135 Kirkstall* (Vairāku izliektu līniju starp divām paralēlām līnijām attēls) (T-124/20, EU:T:2021:668) 46. punktu, ir nospriedusi: lai apzīmējumu reģistrētu kā Eiropas Savienības preču zīmi, tā atšķirtspēju var izvērtēt tikai tad, kad ir konstatēts, ka apzīmējums var būt preču zīme minētā 4. panta izpratnē, proti, no brīža, kad ir konstatēts, ka apzīmējumu var attēlot grafiski.

58 Patiešām, Regulas Nr. 207/2009 4. pantā un šīs regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā izmantots termins "apzīmējumi", savukārt citās 7. panta 1. punkta normās izmantots vai nu šis termins, vai termins "preču zīmes".

59 Tomēr, ja Savienības likumdevējs, izmantojot šo terminoloģisko atšķirību, būtu vēlējies Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā iedibināt izvērtējuma secību, dodot priekšroku šīs tiesību normas a) apakšpunktā paredzētajam atteikuma pamatam, tas sistemātiski būtu izmantojis terminu "preču zīme" attiecībā uz visiem pārējiem b)–m) apakšpunktā paredzētajiem atteikuma pamatiem. Taču tas tā nav, jo šīs regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir atsauce uz "apzīmējumiem". Tātad šie divi termini 7. panta 1. punktā jāuzskata par izmantotiem kā savstarpēji aizstājamiem tādējādi, ka to alternatīva izmantošana šīs tiesību normas a) un b) apakšpunktā nevar tikt tulkota kā Savienības likumdevēja griba piešķirt prioritāti a) apakšpunktā paredzētajam atteikuma pamatam salīdzinājumā ar citiem absolūtajiem atteikuma pamatiem, tostarp b) apakšpunktā paredzēto.

60 Turklāt jānorāda, ka ne no viena cita Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta formulējuma neizriet, ka šīs tiesību normas a)–m) apakšpunktā paredzēto absolūto atteikuma pamatu izvērtējumā būtu jāievēro kāda secība.

61 Attiecīgi reģistrācijas pieteikuma pamata izvērtējumā Apelācijas padome atsevišķos gadījumos var uzskatīt par piemērotāku vispirms analizēt Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a)apakšpunktā paredzēto atteikuma pamatu un citos gadījumos – šīs regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto pamatu, un šāda izvēle nenozīmē, ka izvērtējuma beigās pieņemtajā šīs padomes lēmumā ir pieļauta tiesību kļūda.

62 It īpaši tad, kad apzīmējumu nevar attēlot grafiski Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta, aplūkota kopsakarā ar šīs regulas 4. pantu, izpratnē, nav nepieciešams izvērtēt, vai, pamatojoties uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šim apzīmējumam piemīt atšķirtspēja. Taču ir arī otrādi, tāpēc ka tad, kad apzīmējumam nepiemīt atšķirtspēja pēdējās minētās tiesību normas izpratnē, ir nelietderīgi spriest, vai to var attēlot grafiski.

63 Tādējādi fakts, ka Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā pirms Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā absolūtā atteikuma pamata izvērtējuma nav izvērtējusi šīs regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto atteikuma pamatu, nenozīmē likuma piemērošanas jomas neievērošanu.

64 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 38. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārmetot Apelācijas padomei, ka tā apstrīdētajā spriedumā nav izvērtējusi, vai attiecīgais apzīmējums var veidot preču zīmi, un tādējādi uzskatījusi, ka šādam izvērtējumam nav nozīmes tāpēc, ka šim apzīmējumam katrā ziņā nav atšķirtspējas. Proti, šādi lemjot, Vispārējā tiesa ir noteikusi secību, kāda jāievēro Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punktā paredzēto absolūto atteikuma pamatu izvērtējumā, kuru tātad Savienības likumdevējs nekādi nav paredzējis.

65 No tā izriet, ka vienīgā pamata pirmā daļa ir jāapmierina.

Par vienīgā pamata otro daļu

66 Vispirms jāuzsver, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā nav formāli norādījusi, ka tā īsteno savas [lēmumu] grozīšanas tiesības, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 72. panta 3. punktu. Konkrēti, pārsūdzētā sprieduma rezolutīvajā daļā Vispārējā tiesa ir tikai atcēlusi apstrīdēto lēmumu.

67 Tomēr pārsūdzētā sprieduma 50.–58. punktā sadaļā saistībā ar pamata, kas attiecas uz likuma piemērošanas jomas pārkāpumu, pamatotību Vispārējā tiesa ir lēmusi par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertā absolūtā atteikuma pamata būtiskajiem nosacījumiem un, pamatojoties uz šo tiesību normu, kuru tā atzina par pirmo pārbaudāmo atteikuma pamatojumu, ir konstatējusi, ka attiecīgā preču zīme neatbilst minētajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa netieši, bet pavisam noteikti ir grozījusi apstrīdēto lēmumu.

68 Patiešām, jāatgādina, ka atbilstoši Regulas 2017/1001 72. panta 2. un 3. punktam "Vispārējai tiesai ir piekritība anulēt vai izmainīt [*EUIPO* Apelācijas padomes] lēmumu".

69 Taču Vispārējai tiesai ar minētā 72. panta 2. un 3. punktu šādi atzītās grozīšanas pilnvaras nepiešķir pilnvaras veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru apelācijas padome vēl nav paudusi nostāju. Tādējādi minēto [lēmumu] grozīšanas pilnvaru īstenošana faktiski attiecas vienīgi uz situācijām, kad Vispārējā tiesa pēc apelācijas padomes veiktā vērtējuma pārbaudes, pamatojoties uz konstatētajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, var noteikt, kāds lēmums apelācijas padomei bija jāpieņem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. punkts, un 2013. gada 26. septembris, *Centrotherm Systemtechnik*/*centrotherm Clean Solutions*, C-609/11 P, EU:C:2013:592, 48. punkts).

70 Izskatāmajā lietā fakts, ka Apelācijas padome nebija izvērtējusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto absolūto atteikuma pamatu, izslēdz to, ka Vispārējā tiesa var kontrolēt tās veikto izvērtējumu un līdz ar to – ka tā tiesiski šajā ziņā var grozīt apstrīdēto lēmumu. Proti, apstrīdētā lēmuma grozīšana Vispārējai tiesai nozīmē pirmo reizi izvērtēt faktus vai pierādījumu elementus, ko Apelācijas padome nav izvērtējusi.

71 Kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 98. un 99. punktā, šāda Vispārējās tiesas [lēmumu] grozīšanas pilnvaru īstenošana ir acīmredzama tā saistošā institucionālā ietvara neievērošana, kurā iekļaujas [lēmumu] grozīšanas pilnvaras intelektuālā īpašuma jomā, kas nostiprinātas Regulas 2017/1001 72. panta 3. punktā, kura mērķis ir nodrošināt tiesību subjektiem viņu tiesību uz efektīvu tiesisko aizsardzību šajā jomā ievērošanu.

72 No tā izriet, ka vienīgā pamata otrā daļa arī ir jāapmierina.

73 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzības vienīgais pamats kopumā ir jāapmierina un attiecīgi apstrīdētais lēmums jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesā

74 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja Eiropas Savienības tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.

75 Izskatāmajā lietā Tiesa uzskata, ka tiesvedības stadija to neļauj, jo Vispārējā tiesa nav izvērtējusi nevienu no abiem pamatiem, kurus tajā notiekošajā tiesvedībā izvirzījusi *Neoperl*, un attiecībā uz tiem jāveic faktu vērtējums.

76 Tāpēc lieta jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

77 Tā kā lieta jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma pieņemšana par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies apelācijas tiesvedībā, jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedumu *Neoperl/EUIPO* (Cilindriskas sanitārtehnikas sastāvdaļas attēlojums) (T-487/21, EU:T:2022:780).

2) Lietu T-487/21 nodot atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.

3) Lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

[Paraksti]